

[Gudme.]

den 8. november i det samme år, hvor selv-angivelserne er kommet ind om foråret, skal sørge for at se, om der er nogen, der prøver på eller måske ubevidst kommer til at unddrage sig skattekrav af størrelsesordenen 40.000 kr., så skal ligningsarbejdet da intensiveres i en sådan grad, at det vil betyde en værdig forøgelse af de offentligt ansatte.

Vi kan alle sammen — det sagde jeg også i fjor — være enige i det synspunkt, at skatteadministrationen er stor og besværlig, men jeg kan ikke se noget formål med at gøre den sværere endnu ved inden for en kort tidsperiode på et halvt år nødvendigvis at skulle nå frem til resultaterne. Så øger man antallet af de offentligt ansatte, og derved betyder dette forslag i virkeligheden en tendens stik imod den erklærede hensigt.

Hagen Hagensen (KF):

Som tidligere ordførere kan jeg også for mit vedkommende henvise til, hvad jeg sagde om selve forslaget i fjor, det står i Folketingstidende 1973-74 (2. samling), sp. 977 ff., dér hvor hr. Gudme slap.

Jeg vedstår, og det vil jeg gøre på grundlag af de bemærkninger, der allerede er faldet her i dag, at vi gerne vil være med til at begrænse skattesageres antal, og at vi også ønsker de flest mulige skattesager afgjort så lokalt som muligt.

I anledning af hr. Karl Nielsens bemærkninger vil jeg gerne sige, at der netop for tiden arbejdes med i et af finansministeren nedsat udvalg også at nå frem til måske at få et større antal sager afgjort på mere lokalt plan, således at bl. a. endelig afgørelse af visse skønsspørgsmål alene med adgang til domstolsprøvelse af skønnet vil kunne være den vej, man kan komme frem. Men det er da også sådan, at langt de fleste skattesager nu finder deres afgørelse ved skatterådsbehandlingen af sagerne, når der er klaget derover, og jeg vil gerne i anledning af hr. Kjørullf-Schmidts bemærkninger om, at det koster ikke noget at træffe en tvivlsom afgørelse for de skattemyndigheder, der har med afgørelser at gøre, sige, at jeg i min egenskab af formand for Skatterådsforeningen er vidende om, at der ude omkring virkelig gøres et så tilbunds gående arbejde som muligt for at sikre skatteyderen den bedst mulige behandling, men der kan være tvivls-

spørgsmål, som man nødvendigvis må gå videre med.

Det, man kan se på, er spørgsmålet om den målestok, der skal bruges. Jeg kan blot sige, at fremskridtspartiets målestok er for rigelig, tidsfristen for tilfældig, og hvis lovforslaget skulle blive gennemført, hvad der jo ikke er udsigt til, ville det betyde, at der var en række skatteydere, der bevidst kunne komme ind på at gøre skatteligning for deres vedkommende til et spil i et skattelotteri, og sådan skal det jo ikke være.

Det er ikke et spørgsmål om en vis grad af modenhed at tage stilling til dette, det er et spørgsmål om rimelighed og retfærdighed i skatteligningen, og den vil vi være med til fortsat at fremme, men det gøres ikke på den måde, som fremskridtspartiet her søger det gennemført.

Ebba Strange (SF):

Mit partis ordfører kan desværre heller ikke være til stede i dag. Jeg skal derfor med nogle korte bemærkninger afvise fremskridtspartiets lovforslag.

Vi kan naturligvis tilslutte os hr. Kjørullf-Schmidts bemærkninger om, at der trænges til radikale ændringer på ligningsområdet, men vi mener, at det gøres bedst ved at gennemføre SFs forslag om, at al indkomstbeskatning sker på en bruttoindkomst, så ville man for alvor kunne nedsætte skattevæsenets personalebehov og anvende skattevæsenets personale til at koncentrere sig om alt det ligningsarbejde, hvor der er virkelige vanskeligheder, og hvor skatteunddragelserne skjuler sig.

Når skatterådene efterhånden rejser sværere og sværere sager, er det klart, at der bliver ventetid i landsskatteretten, og derfor er det, der er behov for, indtil man gennemfører SFs skatteforslag, at udvide kapaciteten i den klageinstans, som skatterådene er.

Det forslag, vi har liggende her, vil gøre det helt tilfældigt, hvilke sager der kan nå at blive færdige inden den 8. november. I virkeligheden kunne fremskridtspartiet lige så godt have sagt, at vi afviser halvdelen af sagerne, vi trækker lod, og så afviser vi den ene halvdel og tager den anden halvdel. Det ville da blive lige så tilfældigt som efter dette forslag, hvilke sager der ville blive behandlet, og hvilke der ikke ville blive det.

Endelig for det sidste skal jeg sige, at hvis